

שהוא מולך על כל אברי הגוף. וְאִינּוֹן תִּרְיִן, אִינּוֹן וְדָאִי אוֹפָה
וּמִשְׁקָה, לְמִיחָב לְמַלְכָּא, מִשְׁפִּירוּ דְּכָל מַאֲכָלִין וּמִשְׁקִין
ואלו השתים שהם האצטומכא והריאה הם סוד האופה והמשקה בכדי לתת למלך שהוא
הלב מהטוב שבכל המאכלים והמשקים, דהיינו שהמים שבריאה שהם סוד הת"ח הלומדים
תורה המשולה למים והאצטומכא שהוא אוריאל הם משפיעים שפע למלכות הנקראת לב
(ע"פ הרמ"ק לעיל רי"ט ע"א), יִישָׂא דְּכָלָהּ, מְבַחֵר לְכָלָהּ וְזוּ המלכות
היא הראש של כולם והיא המובחרת מכולם. וְהִינּוּ דְּכָתִיב, (שיר השירים ה)
אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִי יַעֲרִי עִם דְּבִשִּׁי שְׁתִּיתִי
יַיִן עִם חֲלָבִי. לְבָתֶּר, אֶכְלוּ רַעִים, שָׂאֵר אֲבָרִים,
דְּאִינּוֹן חִילִין וּמִשְׁרִיין דְּמַלְכָּא וְזוּהוּ מִשְׁכַּב בַּפִּסּוֹק אֲרִיתִי מוֹרִי [מג] וגו',
דהיינו שבתחילה המלכות שבסוד הראש היא נִיזוּנָת ואח"כ 'אכלו רעים' שהם שאר החברים
שהם בסוד החיילים והמחנות של המלכות, דְּפָלִיג לֹון מְזוֹנָא, עַל יְדֵי שִׁר

אור הרשב"י

ומשליכין העץ ואני מרוב חיבה אכלתי יערי
עם דבשי אכלתי הקנה עם הדבש את שאינו
ראוי עם הראוי קטרת נדבה וכן שעירי חטאת
שהקריבו הנשיאים ואין חטאת קריבת נדבה
ואני קבלתים בו ביום. שתיתי ייני – הם
הנסכים. עם חלבי – מתקן וצחו מחלב. אכלו
רעים – באהל מועד אהרן ובניו ובית עולמים
הכהנים כולם. שתו ושכרו דודים – אלו
ישראל אוכלי בשר זבח השלמים שהקריבו
לחנוכת המזבח.

[מג] ובביאור פשט הפסוק פרש"י אריתי –
לקטתי והוא לשון משנה כמלא אורה וסלו
ואף לשון מקרא (תהלים פ) וארוה כל עוברי
דרך ונאמר על שם הקטורת שהקטירו קטורת
יחיד הנשיאים על מזבח החיצון ונתקבלה
והוא דבר שאינו נוהג לדורות ועל כן נאמר
אכלתי יערי עם דבשי יש דבש שהוא גדל
בקנים כענין שנאמר (שמואל) ביערת הדבש
ויערת היא לשון קנה כמו (שמות ב) ותשם
בסוף ושויתיה ביערא ומוצצין הדבש

הלימוד היומי

ה"ה סימן טוב יחזקאל בן בת-שבע הי"ו – לזיווג הגון בקרוב

הָאוֹפִים שזה אוריאל שהוא סוד האצטומכא הוא מחלק להם מזון מאחר שהוא שר האופים. **שָׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, עַל יְדֵי שֵׁר הַמְּשָׁקִים** ומש"כ 'שתו ושכרו דודים' פירושו שהוא ע"י שר המשקים שהם אלו החכמים הלומדים תורה המשולה למים שהם בסוד הריאה המשקה את כל האברים.

הכבד בימין – כנגדו המלאך אוריאל, והטחול בשמאל וכנגדו גבריאל

וְכָבֵד אִיהוּ לִימִינָא דְּבַר נָשׁ והנה הסמא"ל הנקרא כבד הוא בימין האדם. **וּבְגִין דָּא, וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם** **לִימִינָא דְּמִלְפָּא, דְּאִיהוּ לְבָא** ומשום כך נאמר כנגדו בצד הקדושה 'ופני אריה אל הימין לארבעתם', דהיינו שהוא המלאך אוריאל שהוא פני אריה שהוא בימין הת"ת, והוא בין ד' חיות ארגמ"ן ושניהם הם בימין המלך המלכות. **טָחוּל, לְשִׁמְאָלָא. אֵלִין אֵינוֹן מְסִטְרָא אַחֲרָא** והנה הלילי"ת הנקראת טחול היא בשמאל האדם ומצדה הם הסט"א, **וּפְנֵי שׁוֹר מֵהִשְׁמָאֵל** ומשום כך נאמר כנגדה בצד הקדושה 'ופני שור מהשמאל', דהיינו שהוא גבריאל שבשמאל. **מִשְׁקָה חֲמֶרָא מְזוּג בְּמִיָּא לְמִלְפָּא** והוא סוד משקה יין המזוג במים בשביל המלך, דהיינו שהוא סוד דין הממותק במי החסד בשביל המלכות. **וְאַרְיָה אָכִיל, דָּא קָבֵד, פְּנִישׁ מְזוּנָא קָמִי מִלְפָּא, דְּאִיהוּ לְבָא** וזה האריה האוכל את הקרבנות הוא בסוד הכבד האוסף את כל המזון ומקריב לפני המלך המלכות הנקראת לב את החלק הברור והנקי שבמזון.

הממונים מאומות העולם מעלים את התפילות הפנומות למלכות

וְאֵת לְאֶקְשׁוּיֵי עַל הָאֵי ואומר הרעיא מהימנא שיש להקשות על כך. **אֵי**

כְּבֵד אִיהוּ עֲשׂו, אִיךְ הוּא מְתַקֵּן מְזוֹנָא לְלָבָא כי

אם הכבד הוא בסוד הסמא"ל שהוא שרו של עשו, איך שייך שהוא יתקן ויכין את שפע המזון

אל הלב שהיא המלכות. **אֶלָּא וְדָאֵי לָבָא אִיהוּ כְּגוֹוְנָא דִּי צַחֲק** אלא

ודאי בחינת הלב שהוא המלכות הוא בסוד הגבורה שבה חתום יצחק. **כְּבֵד עֲשׂו,**

דְּאִיהוּ הֶצֶד צִיד. וְיִימָא לִיָּה, (בראשית יז) **יָקוֹם אָבִי וַיֹּאכַל**

מִצִּיד בְּנוֹ והכבד שהוא הסמא"ל שרו של עשו הוא אוסף את כל מאכל הגוף בסוד

'הצד ציד' והוא אומר לגבורה דמלכות 'יקום אבי ויאכל מציד בנו'. **אֶלִּין אִינּוֹן**

צְלוֹתִין, דְּאֶזְלִין וּמִתְתַּרְכִּין מַעֲנִיִּים, וְיִצְחָק בְּצַעֲרָא

וּבִיגּוֹנָא, דְּלֹא יִכְלִין לְבִוְנָא לְצְלוֹתָא והציד שהוא מביא לגבורה

דמלכות הוא סוד התפילות שהן הולכות ומתגרשות מלהתקבל מאחר שיש בהן עניות

בכוונתן, ואין הוא מתקן למלכות את טוב שפע המזון שהוא התפילות שבכוונה, ובזה גבורה

דמלכות שבסוד יצחק יש בה צער מאחר שאין ישראל יכולים לכוון בתפילתן מחמת דוחק

הגלות. **וּבְגִין דָּא לָא אָמַר וַיֹּאכַל מִצִּידִי, אֶלָּא וַיֹּאכַל**

מִצִּיד בְּנוֹ. (שמות ד) בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל ומשום כך בחינת עשו שהוא

הסמא"ל הוא לא אומר ויאכל מצידו כמו שאמר יעקב לאביו, אלא הוא אומר ויאכל מצד

בנו [מד] מאחר שסוד הציד הוא של ישראל בניה הנקראים בני בכורי ישראל. **כְּגוֹוְנָא**

אור הרשב"י

[מד] ובביארו הפסוק איתא במדרש תנחומא קורא לאביו בזדון יקום אבי ויאכל מציד בנו,

פרשת תולדות וכיון שנכנס הרשע התחיל והכתוב אומר עליו בבא רשע בוא גם בוא,

הלימוד היומי

ה"ה סימן טוב יחזקאל בן בת-שבע ה'י"ו – לזיווג הגון בקרוב

דָּא, לִית לֹזַן לְיִשְׂרָאֵל מְזוֹנָא בְּגִלּוּתָא, אֱלָא עַל יְדֵי
 אוֹמִין דְּעִלְמָא וכדוגמת כך שהסמא"ל שהוא שר האומות הוא המלקט את
 התפילות שבלא כוונה והוא נותנם למלכות דקדושה, אז לכן אין להם לישראל שפע מזון
 בגלות אלא רק ע"י אומות העולם, כי הם לוקחים את עיקר השפע והם נותנים לישראל רק
 את התמצית, כי בגלות אין יכולת לאמנו המלכות להשפיע לנו שפע אלא רק דרך האומה
 אשר אנו גולים בה, וכן השכינה גולה עמנו בתוך השר ההוא בסוד 'שמני נטרה את הכרמים'
 ולכן יש כח לאותו הממונה להעלות את התפילות הפגומות למלכות (רמ"ק).

כאשר ישראל נמצאים בארץ ישראל אז שפע פרנסתם הוא ע"י השכינה
 אֲבֵל כֹּד אֵינוֹן בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, מְזוֹנִיהוֹן עַל יְדֵי
 שְׂכִינְתָא אמנם כאשר ישראל נמצאים בארץ ישראל אז שפע פרנסתם הוא
 ע"י השכינה. וְיִהְיוּ תִרְיִן בְּנֵפִי רִיָּאָה מְשֻׁקִּין אוֹמָה, שֵׁר
 הַמְשֻׁקִּים ואז אלו שתי כנפי הריאה שהם רפאל וצדקיא"ל הם משקים את הריאה
 הנקראת אומה [מה], מאחר שהם בחינת שר המשקים שהם משקים את הלב שהוא המלכות.

אור הרשב"י

עשו שאמר יקום אבי בו בלשון אני מעורר
 עליו מדת הדין, שנאמר (תהלים סח) יקום
 אלהים יפוצו אויביו.
 [מה] דהיינו שהאומה הגדולה שבריאיה היא
 שר של האונות שהם משקים, ומשום כך
 האומה הגדולה נקראת שר המשקים (יהל
 אור).

יקום אבי היה גזור עליו, אבל יעקב לא אמר
 כן אלא נא בלשון בקשה קום נא שבה ואכלה
 שלשתן לשון בקשה לשון שפלות וענותנות
 ואותו רשע אמר יקום אבי ואכל, אמר ליה
 הקדוש ברוך הוא ליעקב אתה אמרת קום נא
 הרי בן בנך משה יאמר לי קומה ה' ויפוצו
 (במדבר י') אתה אמרת שבה בן בנך יאמר
 (שם במדבר י') שובה ה' רבבות וגו', אבל

הלימוד הלימוד

ה"ה סימן טוב יחזקאל בן בת-שבע ה"י – לזיווג הגון בקרוב